

VECKOBLADET

Nr 10 webbform

100319

Temavecka om Afghanistan

Biblioteket Väster, Örnvägen 66, Lund

Debatt om "Svensk trupp i Afghanistan?", måndagen den 22 mars kl. 19.00, mellan Allan Widman (fp) och Anna Ek, Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen. Moderator: Lotta Hedström, Svenska Afghanistankommittén i Lund.

Tisdagen den 23 mars kl. 17.00 berättar Jan Sandström under rubriken "Hur ser Amnesty på Afghanistan?"

Senare på tisdagkvällen, kl. 19.00, berättar Johanna Fogelström, Svenska Afghanistankommittén, om "Kvinnors situation och möjligheter i Afghanistan".

På onsdagen den 24 mars kl 14.00 berättar Lilian Gari om "Orientaliska mattor från Afghanistan".

På kvällen, kl. 19.00, berättar Jenny Anderberg, tidigare Sverigechef för SAK, om "Utvecklingen och läget i Afghanistan".

Torsdagen den 25 mars kl. 19.00 belyses "Afghanflyktingarnas situation i Sverige" i ett samtal med Lotta Hedström, Svenska Afghanistankommittén i Lund, och (enligt ovan samt f.d. språkrör mp), Integrationsprojektet TAMAM.

Lördagen den 27 mars kl. 13.30 visar vi – Föreningen Afghanistansolidaritet – den danska dokumentären "Krigets barn". Därefter deltar filmens producent Eva Arnvig i samtal om situationen i Afghanistan.

Senare samma dag, kl. 16.00 Poesi

Introduktion av Lilian Gari, uppläsning bl a Khushal Khan Khatak 1600-talspoet och Jalal-ud-din Rumi, diktare från 1200-talet. Abdulghafoor Amini, Lund, läser egna dikter. Mot kvällningen, kl.18.00, spelar musikgruppen Amanullah från Malmö på traditionella instrument.

Under hela veckan: utställningar med information, foto, afghanska dräkter/kläder och mattor.

Glöm inte Mårtenstorget den 20 mars kl 10-12, då vi visar att vi vill ha hem våra soldater.

Afghanistanmanifestation

Apropå lördagens Afghanistan-manifestation **”Ta hem de svenska soldaterna från Afghanistan!”** på Mårtenstorget klockan 10.

Ian Buruma:

”Minska beroendet av USA”.

”Ett ändlöst krig mot talibanerna är inget europeiskt intresse.”

Socialdemokraterna i Nederländernas koalitionsregering orsakade nyligen en regeringskris genom att kräva att den nederländska truppstyrkan i Afghanistan tas hem.

En del av orsaken till beslutet var Nederländernas erfarenhet från kriget i Bosnien under 1990-talet, då landet fick ta på sig skammen för massakern i Srebrenica. Lätt beväpnade nederländska soldater befann sig då på plats men fick inte det stöd som var nödvändigt.

”Världen såg på medan olyckliga nederländska soldater tillät Mladics tungt beväpnade serber att massakrera 8000 bosniska män och pojkar.”

Buruma hävdar att européerna inte kan fortsätta att delta i militära äventyr som satts igång av USA. Han skriver: ”Demokratiska länder kan inte riskera sina soldaters liv utan medborgarnas stöd. Den enda lösningen är att Europa minskar sitt beroende av USA och i stället tar större ansvar för sin egen säkerhet.”

Detta kan inte åstadkommas på nationell nivå. Inget europeiskt land är starkt nog. Men utan en gemensam regering kan det inte finnas någon gemensam försvarspolitik.”

Buruma drar slutsatsen att ”vilka Europas intressen än är så är det osannolikt att de tas bäst tillvara genom ett till synes ändlöst krig mot talibanerna.”

Sydsvenskan 14/3

Studiecirkel om Afghanistan

”I svårbedömbara lägen bör man vända sig till Ahmed Rashid, rådgivare till världens alla härskare och kunnigare om Afghanistan än någon annan”, skrev Olle Svenning nyligen i Aftonbladet. Det är precis vad vi tänker göra.

Studiematerial är kapitlet som handlar om Afghanistan i Ahmed Rashids ”Vägen mot kaos – USA:s politiska haveri i Afghanistan, Pakistan och Centralasien”.

Den pakistanske journalisten Ahmed Rashid har bevakat utvecklingen i den här delen av världen i trettio år. Hans tidigare böcker ”Talibanerna” och ”Jihad” blev internationella bästsäljare. Nu granskar han hur det går med den utlovade uppbyggnaden av Afghanistan. Hans dom är hård: narkotikaekonomin blomstrar, al-Qaida har vind i seglen och talibanerna växer sig allt starkare i takt med att lokalbefolkningen reagerar mot den utländska militära närvaron och de uteblivna förbättringarna.

Välkommen att delta i vår studiecirkel om Afghanistan. Du behöver inga förkunskaper. Vi läser och diskuterar tillsammans. Vi planerar att ses vid fyra tillfällen med start måndagen den 11 april.

För att anmäla dig mejlar du anders.davidson@telia.com.

Hör också av dig om du har frågor.

Afghanistansolidaritet Skåne

”Hallå, det är bara jag!”

En musikalisk helkväll med Thomas Wiehe & Midnattskören
Välkommen till en föreställning med sånger från visartistens samlade produktion!
Nyskrivna körarrangemang till sångerna har gjorts av Maria Lindström, Niels Graesholm,
Gisen Malmqvist, Erik Petersen, Gösta Petersen och Linda Alexandersson!
Medmusikanter på scenen är Gisen Malmqvist & Martin Landgren
Lunds Stadsteater 20 och 21 mars

kl 19.

Babel i Malmö 10 och 11 april kl 19 Biljetter:

Biljettbyrå i Lund 046 - 13 14 15

www.ticnet.se 0771-70 70 70 www.kulturcentralen.nu 040-10 30 20

(Malmöföreställningarna)

Doc Lounge, Lund, 23/3

ENJOY POVERTY (90 min, Holland, eng text)

REGISSÖR: Renzo Martens

SAMTAL: Exklusivt SKYPE- samtal med konstnären och tillika filmens regissör Renzo Martens som kommer att befinna sig i metropolen New York.

DJ: I soffan denna kväll hittar vi Märta Leffler från Ariman

TID: Dörrarna öppnar 19.00 Film ca 20.00

PLATS: Mejeriet, Stora Södergatan 64 **ENTRÉE:**60 kr

ENYOJ POVERTY är ett konstprojekt och en mycket provocerande dokumentärfilm som ställt till rabalder på filmfestivaler runt om i världen. Renzo Martens konstprojektet kan anses vara helt galet och osmakligt men det ställer också viktiga frågor och ger en svidande kritik mot den rikare västvärlden.

Renzo Martens reser runt i afrikanska Kongo under två års tid, från huvudstaden Kinshasa till långt in i djungeln. Han filmar hjälparbetare, ställer provocerande frågor och ifrågasätter den vita mannens sätt att hjälpa de fattiga. Han avslöjar FN, som delvis beskyddar rika guldprospektörer och konfronterar Läkare utan gränser.

I flyktinglägren och bland de hårt arbetande på plantagen i Kongo är de enda som kan försörja sina familjer de utländska läkarna, de utländska fotograferna och de utländska biståndsarbetarna.

Filmens provocerande tes är att fattigdomen är Kongos största naturtillgång och att invånarna måste lära sig att tjäna pengar på den.

SO ENJOY POVERTY!

Kulturtips

Berättarfestival Edda - från skapelse till ragnarök

Ur intet uppstår världen, brutna eder och svek leder till dess undergång, på Teater Sagohuset i Lund 19 mars kl. 19:00.

[Läs mer](#)

I natt! I natt!

På Lunds Stadsteater 19 mars kl 19.00

[Läs mer](#)

Lång Dags Färd mot Natt

På Bryggeriteatern 17 mars - 31 mars.

Fre 19 mar kl. 19:00

[Läs mer](#)

Berättarfestival Sången om Bjowulf

En berättelse om drakar och döda släktens guld, på Teater Sagohuset i Lund 20 mars kl. 19:00.

[Läs mer](#)

Sophie Zelmani + Support: Prince of Assyria

på Palladium 20 mars kl. 19:30.

[Läs mer](#)

Berättarfestival Alla Berättares dag

20-års fest, på Teater Sagohuset i Lund 21 mars kl. 18:00.

[Läs mer](#)

Biograf Spegeln - Carmen av Bizet - Önskerepris

Repris av den populära Met-föreställningen. På Biograf Spegeln söndag 21 mars kl 13.00

[Läs mer](#)

Melingo (Argentina)

På Palladium 21 mars kl 20.00

[Läs mer](#)

OZ

En förtrollande föreställning! Om att vara sig själv och upptäcka egenskaper som du inte visste att du hade. En hjärna till exempel. Eller ett hjärta. Färgsprakande, visuell och musikalisk, på Moomsteatern 13 mars - 25 april

Sön 21 mar kl. 14:00

[Läs mer](#)

Klabbes Bank

Välarrangerat, vackert, varmt... och skitigt! Måndag 22 mars kl 19.30 på Victoriateatern

[Läs mer](#)

Stirraren

På Lilla Teatern i Lund 23 mars kl 19.00

[Läs mer](#)

CINDERELLA

Performanceartisten Ann Liv Young från New York är tillbaks med en ny sagoklassiker, Askungen som får sin urpremiär på Inkonst. 24 mars kl 19.00

[Läs mer](#)

Porslinsnegrer

Av Dennis Magnusson, i regi av Dennis Sandin. Spelas på Bredgatan 3 i Lund, 26 februari -

16 april
Ons 24 mar kl. 19:00
[Läs mer](#)

Blush - urpremiär - SU-EN Butoh Company

Urpremiär för feberhet dansföreställning i rodnande rött. På Dansstationen, Palladium 25-27 mars.

Tor 25 mar kl. 19:30
[Läs mer](#)

Carmen Souza (Portugal/Kap Verde)

Morna i modern tappning. På Inkonst 25 mars kl 20.00
[Läs mer](#)

FILM OCH SAMTAL: JAG KÖPTE EN REGNSKOG & GLOBAL MILJÖ

på Biograf Spegeln 25 mars kl. 18:30.
[Läs mer](#)

GIRL MONSTER – THE NAKED PERFORMERS

Legendariska Chicks On Speed presenterar en kväll med videokonst, föreläsning, performance och musik tillsammans med flera internationella gäster. På Inkonst 26 mars kl 21.00
[Läs mer](#)

Midnattsdopp På Ribersborgs Kallbadhus

Midnattsdopp under stjärnorna på Ribersborgs Kallbadhus 26 mars kl 20.00
[Läs mer](#)

Hela kulturcentralens [program](#)

Egen vinning som livsprincip

”Den dominerande människosynen handlar om att människan är som bäst när hon lever sitt liv i konkurrens med andra och om att samhället är som bäst när det är uppbyggt kring en rad kontraktsmässiga relationer mellan autonoma individer, som alla primärt söker sin egen vinning. Den kapitalistiska marknadsekonomin har gjort tävlingen till en livsprincip – för elever i skolan, för arbetssökare och arbetstagare, för varor, för företag, ja för själva känslan av att jag har ett värde.”

Ur ”Tyckfriheten” av Nina Björk, DN Kultur 15/3

DV:s studiecirkel i Palestina och Israel av Per Roijer

Demokratisk vänsters studiegrupp om Palestina befinner sig i Jerusalem eller Al Quds som är det arabiska namnet samtidigt som staden exploderat i oro.

Hamas uppmanade palestinierna på Västbanken, i Gaza och i Jerusalem att göra tisdagen till en vredens dag. Även den palestinska myndigheten i Ramallah står bakom uppmaningen, om än inte öppet, säger oss personer inom den palestinska administrationen.

Ungdomar kastade i tisdags sten och brände bildäck på sex eller sju ställen i Östra Jerusalem och i gamla stan, och polisen svarade med tårgas, ljudbomber, gummikulor, övervåld och arresteringar. Palestinska ungdomar har lagt ut bilder på Youtube av ungdomar som slagits blodiga av polisen på Via Dolorosa i gamla stan.

Den bild av de israeliska provokationerna mot palestinierna i Jerusalem och på Västbanken, som är välkänd i Sverige och i väst, men som ändå är omstridd, bekräftas för oss gång på gång av alla vi mött, Sveriges generalkonsul i Jerusalem, svenska och utländska solidaritetsarbetare, judiska oppositionella, lokala politiska ledare i Hebron och Betlehem samt ledande inflytelserika universitetschefer i Hebron och Betlehem.

Det är folkfördrivning som pågår, och det är lätt att förstå den frustration som den palestinska befolkningen känner och som tar sig uttryck i våldsamheter.



Inte som förr av Gunnar Sandin

Nej, det är inte som förr i V-Lund, om man med förr menar till exempel fyra–fem år sen. Äkta sämja råder och försök (inte minst från undertecknad) att väcka gamla antagonismer till liv misslyckas jämmerligen. Anders Neergaard som var portalfigur i den nytraditionalistiska falangen har som tidigare berättats flyttat till Malmö, men redan innan dess hade de allra flesta av hans bundsförvanter troppat av, till andra orter eller privatlivet.

Men det är inte heller likadant som för tio eller tjugo år sen. Då var Lunds partiförening av samma storleksordning som den i Malmö och hade samma anspråk på inflytande. Men nu? Se bara på valet av ombud till partiets kongress i början av maj. Skåne har sjutton ombud. Av dem kommer enligt valberedningens förslag, som med all säkerhet går igenom, ett från Lund, föreningens ordförande och tillika kommunalpolitiska sekreterare Daniel Stolt. Det är lika

många som från Hässleholm, Höör, Klippan, Svalöv och Svedala, ett färre än från Kristianstad, två färre än från Landskrona och hela fem färre än från Malmö. Nytraditionalismen är inte död, om man ser till kandidaternas självdeklARATIONER i medlemstidningen. "Vi får aldrig kompromissa bort vår egen politik", [inte] "radera ut oss som Vänsterparti", "man [har] ändrat uppfattning i en rad för partiet centrala frågor utan en demokratisk process", "Vänsterpartiet måste behålla sin marxistiska, proletära och revolutionära innehåll", "Jag är en av dem som har haft svårast att förstå vårt partis agerande när det gäller samarbetet med S och Mp", "vi måste synas som parti och undvika att framstå som ett bihang till S och Mp", "Jag önskar att vi visar att vi inte är de 'rödgröna' utan att vi är Vänsterpartiet", "Vi skall ... inte vara rädda för att kritisera borgerlig politik, även när den förs fram av S eller Mp", "jag var och är kritisk till att vi har satt oss i denna situation inför valet". Citat från nio av de föreslagna ombud. Nog märker man en viljeinriktning hos valberedningen.

Ett av ombuden är Jörgen Persson från Svedala som besöker Vänsterpartiet i Lund nu på söndag. Han står främst på riksdagslistan i Malmöhus södra. Det är tveksamt om han blir något förstärkning till riksdagsgruppen, säger initierade personer. Fast det är med nuvarande opinionssiffror tveksamt om han kommer in. Partiet gjorde nu inte det i denna valkrets förra gången.

Lund är valkretsens överlägset starkaste partiförening och många hade väntat sej att någon därifrån skulle toppa listan. Men ingen av de tillfrågade ville! Det var sannerligen annorlunda förr.

Tredje torsdagen i Tor av Lucifer

Det har suttit långt inne men just då detta skrives, under torsdagen, så händer det. Varmluftsgenombrottet från sydväst är massivt och med det kommer säkert också tranorna. Jag har inte sett eller hört dem i år, men nu kommer de alltså och därmed kan det gamla talesättet åter besannas: Tredje torsdagen i Tor trär tranan trin på Skånes jor. Det är nåt visst med de gamla talesätten.



Leve årstiderna!

Våren är en farlig tid och efter en sådan här vinter får man vara beredd på allt. Och allt går mycket snabbare nu för tiden. Jag ser att Hallands nation i Lund fattat galoppen. De har nu i Lund introducerat *speeddating*, såvitt jag förstår en snabb och rationell metod för kontakter mellan könen. Helt enkelt Taylorismens genombrott vad gäller parbildning. Jag ser fram mot ett reportage i Lokaltidningen.

Men allvarligt talat, visst är det fantastiskt det här med årstidsväxlingarna. Det kommer som en chock att det plötsligt är ljus både klockan sex på morgonen och sex på kvällen. Det är knappat man tror sina ögon. Och vilken källa till glädje och omväxling årstiderna erbjuder! De slår det mesta som inslag i livet.

Moderaternas farmarlag

Veckans intressantaste politiska nyhet var den undersökning Svenska Dagbladet gjort om de 25 översta namnen på Sverigedemokraternas riksdagslista. Det visade sig att hälften av dessa kandidater är tidigare moderater – "moderaternas farmarlag" som en bloggare på nätet kallade dem.

Det viktiga med detta är att det borde bli slut med snacket om SD som en vågmästare mellan vänster- och högerblocken. SD är förvisso ett populistiskt parti, men det är högerpopulistiskt

och kommer i alla viktigare ärenden att stödja den borgerliga linjen. Det hindrar inte att SD ju också har tagit röster från vänstersidan. Det är förstås allmänna missnöjesröster och röster från folk som har gått på att alla problem i samhället hänger samman med invandringen. Får vi bara stopp på det kan den svenska flaggan vara stolt. SD är nämligen något så ovanligt som ett nationalistiskt parti med fäbless för svensk folkdans och falukorv. Hade Heidenstam levt hade han varit Sverigedemokrat. Jag kan plötsligt se att invandrarfientligheten inte är det centrala för SD. Den är ett viktigt inslag, väl lämpat att fånga röster bland de i arbetarklassen som i sina bostadskvarter ser de faktiska problem som segregationen och invandratätheten fört med sig. Men det centrala, övergripande, ideologiska för SD är nationalismen. Det blir en viktig uppgift i valrörelsen inte att kalla dem rasister – det skulle bara gynna dem – utan högermän. Att de förtjänar att kallas så står klart när man läser t.ex om familjepolitiken i deras partiprogram. Att de också som personer har avsöndrats från den politiska högern bara stärker bilden.

Från köttbranschen

Jag ser att Sydsvenskans nätupplaga toppar med nyheten att en bedövd men levande gris har skållats vid SCAN:s slakteri i Kristianstad. Ja, som någon skrev i höstas när grisarna senast var aktuella: vi ser framför oss bilden av den kapitalistiska utsugningen där de som finns överst suger ut dem som är nedanför och dessa plågar i sin tur de som finns på nästa nivå. Underst finns grisbonden, sen slakteriarbetaren och allra underst grisen. Nu faller det sig dock så att alldeles efter den här artikeln kommer i Sydsvenskan en stor glad rubrik: "Vilken mat vill du ha på Malmöfestivalen?" . Mja, kanske inte fläskkorv, är man böjd att svara.

Våta företeelser av L-A Jönsson

Ica

Det är torsdag och inspirationen att skriva saknas. Jag ger upp och sticker till ICA på Fäladen för att handla hem lite mat. Ja Konsum lade man ju ner får något år sedan och den lär väl ej återuppstå. Väl inne i denna moderna butik fick jag som av en händelse inspiration, d.v.s. blev förbannad. Vad hittade jag i fiskdisken om inte färsk makrill från Spanien. I mitt huvud är makrill en fisk som man förr i nordvästra Skåne kunde köpa av en fiskhandlare på cykel. Makrillen är Bohusläns landskapsfisk. Just nu befinner sig förmodligen fisken långt ut i Atlanten för att senare komma in i Skagerack. Hur mycket miljö kostar inte detta att alltid oavsett säsong ha varorna till försäljning. Samtidigt som vi uppenbarligen importerar fisk läggs fiskebåtar upp och kulturer och miljöer längs våra kuster omvandlas till lekplatser för Stockholmarna!

Kockums

Apropå förekomsten av liv under vattenytan så ifrågasätter jag regeringens beslut att ge Kockums i uppdrag att utveckla en ny generation ubåtar. Idag har vi i marinen fem moderna ubåtar. Två av dem är av moderniserad landskapsklass och det är väl de två som så småningom skall ersättas. När vi talar om kostnaden för en ubåt handlar det om miljarder. Eftersom det endast kan omfatta ett par enheter måste utvecklingskostnaden per enhet vara ofantligt stor och man undrar varför en eventuell beställning inte borde läggas utomlands. Kockums ägs av Thyssen Krupp som på HDW själv producerar ubåtar för tyska marinen samt för export.

Den tyska ägaren har tidigare hotat med att flytta utvecklingsdelen från Malmö till Karlskrona vilket kunde resultera i ett tapp av kompetens. Regeringen lägger därför nu uppdraget till

Kockums och hoppas på bibehållen ubåtskompetens och eventuella exportorder. Själv tror jag det är bortkastade pengar. Det vi exporterat i form av ubåtskompetens omfattar en order till Australien samt utförsäljning av äldre ubåtar till Singapore.

Jag tror att regeringens satsning på en ny generation ubåtar motiveras av deras syn på svenskt deltagande i internationella operationer och mindre i synen på en hotbild mot Sverige. Idag har vi en ubåt som är avsedd för internationella uppdrag. De nya ubåtarna skall även de utformas så att de kan skickas ut för internationella insatser.

Man kan därför fråga sig om inte dessa miljarder utifrån svensk territorialförsvar skulle gjort bättre nytta lagda på andra delar av det svenska försvaret. Ett alternativ är att fasa ut hela ubåtsvapnet.

Föregående år valde materialverket att beställa bandvagnar från Finland i stället för att köpa från Hägglunds. Undrar vilken kalkyl man avser att arbeta med i fallet ubåtsinköp.

Kanske Lucifer har några synpunkter att tillföra.

Nya regler i USA:s relation med Israel? av Gunnar Stensson

Krisen i Mellanöstern fortsätter. Israel kränker palestinierna, trotsar USA och hotar att bomba Iran. Hamas utlyste i tisdags en "vredens dag". Stora demonstrationer mot etnisk rensning genomfördes i östra Jerusalem. De riktades mot Israels plan att bygga 1600 judiska bostäder i området Ramat Shlomo.

Arabstaterna kritiserar Israels upptrappning av det "religiösa kriget" i Hebron och Jerusalem. Motsättningarna kan leda till en tredje intifada. Risken att Israel unilateralt bombar iranska kärnanläggningar är uppenbar.

Det amerikanska sändebudet Georg Mitchell inställde sin planerade resa till Israel och deltar i stället i "kvartettens" (USA, EU, Ryssland och FN) möte i Moskva kommande helg.

Tillsammans med Ban Ki-moon, Hillary Clinton, Catherine Ashton, Tony Blair och Rysslands utrikesminister ska han diskutera situationen i Mellanöstern.

Brasiliens president Lula da Silva besöker i dagarna Israel och Palestina. Israels utrikesminister Avigdor Lieberman bojkottar honom för att han inte inledde med ett besök vid Theodor Herzl's grav. President Lula valde då i vredesmod att i stället lägga en krans på Yasser Arafats grav.

Netanyahu reser till USA för att tala till judiska lobbygrupper.

Hillary Clinton säger: "We have a close unshakable bond between the United States and Israel." Hon tycks ha fått kalla fötter.

Tidningen Haaretz hoppas att spelet i Mellanöstern i fortsättningen ska föras enligt nya regler. USA måste ställa villkoret att den israeliska ockupationen upphör. Bara under den förutsättningen kan USA:s ekonomiska, politiska, diplomatiska och säkerhetsmässiga stöd till Israel fortsätta.

När DV:s studiecirkel återvänder från Hebron har den med sig intryck från vad som kan vara ett historiskt paradigmskifte i Mellanösterns historia.

Vad skall in – sol och vind av Sven-Hugo Mattsson

I dagarna är det 30 år sedan vi folkomröstade om atomkraften. Vi som skanderade att solen och vinden skulle in har fått rätt. Det är bara det att atomkraften ligger som en våt filt över de kraftfulla satsningar som borde göras. Nu görs det saker, skall erkännas, både vinden och solen subventioneras, men det går för sakta.

Det är intressant att se hur partierna, över tiden har ändrat ståndpunkt. De som ändrat sig mest är KD och C. De har gått från att atomkraften skulle avvecklas inom 10 år till att vi nu skall behålla den för evigt. Men sen kommer faktiskt V och MP, de har ändrat sig från just 10 års avveckling till att atomkraften skall förbli kvar. Att ha en skrivning att "atomkraften skall fasas ut med hänsyn till sysselsättning och välfärd", betyder just att den skall bli kvar. Vi kommer alltid att jobba för bättre välfärd och vi får nog aldrig ner arbetslösheten till de nivåer vi hade innan atomkraften. Ett parti som menar allvar med nerläggning måste också ha en klar plan för nerdragningen, typ lägg ner en reaktor var tredje år. Det är egentligen bara S och M som står kvar vid sina ståndpunkter. Nu har alla rätt att ändra sig, det finns ju faktiskt inte kvar en enda rikspolitiker kvar från 1980. Man skall också komma ihåg att folket har ändrat ståndpunkt. Just detta är intressant, svenska folkets mentala ändring i den här frågan. Vi har ju i och för sig bytt ut en generation mot en annan men svenskarnas förändring från en stark vilja att sänka veckoarbetstiden till ett absurt konsumtionssamhälle är slående.

Här i Lund samlades det in 17.000 namnunderskrifter mot det P-hus som ligger vid Drottensgatan. Nu har vi byggt ytterligare några citynära p-hus och frågan är okontroversiell. Om jag kommer ihåg rätt fanns 1980 två externa köpcentra, Wessels och Obs Burlöv, Lund höll fortfarande emot. Nu står köpladorna på parad i den skånska värdefulla myllan. Inte bara byggnaderna tar plats, de bygger också på stora asfalterade parkeringsytor. Livet flöt lite lugnare då och många tyckte att vi skulle ta ut tillväxten i form av kortare arbetsvecka, man tyckte att det fanns ett större värde i mer fritid än mer prylar. På den tiden sågs detta som lösningen på att få livspuzzlet att gå ihop. Det fanns nog aldrig någon majoritet för 30-timmarsveckan, men frågan kokade och mitt eget fackförbund, SEKO, hade ett kongressbeslut om att verka för 30-timmarsvecka. Nu är frågan stendöd, frågan syns sällan i debatten. 1980 hade vi precis sänkt pensionsåldern från 67 år till 65. Nu påstås det på fullt allvar att vi måste jobba längre. Måste?

Om jag minns rätt delade det ut runt 20 reklamblad i månaden och reklamkanalerna hade inte börjat sända sin meningslösa och närmast förnedrande reklam. Nu delas det ut mer än 100 reklamappar i månaden och reklamkanalerna är fler än vi kan räkna. Leve SVT.

Jag var naiv nog att tro att man menade allvar med att atomkraften skulle avvecklas. Det togs ju faktiskt ett beslut i riksdagen att atomkraften skulle vara nerlagd just i år, 2010. Göran Persson var aldrig min favorit men det var hans regering som lade ner två reaktorer för ungefär 10 år sedan. Atomkraften är ett föråldrat energislag som han ungefär uttryckte sig. Det faktum att de flödande energislagen nu kommer på bred front och att det faktiskt till synes fanns en majoritet för att lägga ner atomkraften i riksdagen gjorde mig optimistisk. Men sen C, V och MP helt ändrade ståndpunkt inser jag att atomkraften är evig.

Två saker kommer jag dock att slippa. Diskussionen när man tar bort kommunernas vetorätt mot uranbrytning. Med en evig atomkraft kommer vi nog att tvingas bryta vår egen uran. Sen slipper jag också att vara en del av de 4000 generationer som skall hantera våra atomsopor.

Maud och feminismen av Bengt Hall

Måndagens SDS innehåller en helsides artikel undertecknad av Maud Olofsson. Den handlar om kvinnojobb. Ordagrant säger hon: "Med vänsterns politik skall kvinnor tillbaka till spisen och skurhinken, hållas kvar i låglöneyrken och samtidigt betala världens högsta skatter. Kvinnor skall enligt vänstern helt enkelt inte ha särskilt mycket pengar att röra sig med. Hur har Mona Shlin (S), Maria Wetterstrand (MP), Peter Eriksson (MP) och Lars Ohly (V) mage att kalla sig feminister?"

Vad är det som får Maud att så ta till brösttonerna? Jo hon har upptäckt att det är så få kvinnor som driver företag och med sin sedvanliga handlingskraft har hon nu gett Almi i uppdrag att ta fram särskilt förvärvsprogram för kvinnor. Uppenbarligen är det vänsterns skuld att kvinnorna inte i tillräcklig omfattning startar städbolag trots Rutavdraget.

Hennes argumentation är intellektuellt ett bottenmärke. En orsak till bristen på kvinnligt företagande, enligt henne, är att den offentliga sektorn varit stängd för konkurrens och entreprenörskap. Så om ännu mer av vården, ännu mer av utbildning, ännu mer av hemtjänsten mm privatiseras så blir det fler välbetalda kvinnojobb, enligt Maud. Är tanken att kvinnor ska starta småföretag som fixar det elektriska, som bygger hus, drar rör, gör måleriarbeten etc? Nä, hon tänker nog att kvinnorna även i fortsättningen ska stå vid spisen och skurhinken, dvs traditionella kvinnojobb. Alltså tjänstesektorn. Samtidigt vet vi att merparten av de privata tjänsteföretagen är stora vinstdrivande företag, inte sällan ägda av riskkapitalbolag med säte i ökända skatteparadis. Dessa företag bygger dessutom hela sin vinstkalkyl på bidrag från den offentliga sektorn. Och vad säger att det blir fler jobb för att kvinnor lämnar den offentliga sektorn för att arbeta privat? För Maud Olofsson är det finare att arbeta i ett privat företag än i den demokratiskt styrda offentliga sektorn. Det skulle vara intressant att veta vad Maud Olofsson lägger in i begreppet feminism.

Genmäle av Lars-Anders Jönsson

Ursprungsartikeln med kommentar [finns här](#).

Anne-Li Lehnberg, omnämnd som "den kvinnliga journalisten" sa... Inte någonstans i min artikel, eller senare i mitt svar på Lars-Anders Jönssons insändare i Flamman, står att jag tycker "att det fanns en hel del som var bra under Talibangregimen". Det är en ohederlig förvrängning av mitt arbete. Min artikel är en intervju med den afghanska feministen Mariam Rawi. Jag skriver att Mariam Rawi anser att det inte har blivit bättre, utan i vissa fall sämre för kvinnorna i landet, sedan invasionen. Det är stor skillnad. Kom gärna med kritik, men se till att det blir korrekt!

Anne-Li Lehnberg på Flamman är upprörd över ett avsnitt jag skrivit i VB den 29 januari. "I tidningen Flamman kan en kvinnlig journalist förklara att det fanns en hel del som var bra under Talibangregimen. Jag citerar: **"Sedan är det givetvis inte så enkelt att precis allt var bättre under talibantiden och sämre nu."**

Av orden "jag citerar" borde det framgå att journalisten enbart skrivit det stycke jag omfattat med citattecken. Den föregående meningen är min tolkning av citatet.

Så i efterhand ser jag att jag i min omskrivning borde använda ordet **bättre i stället för bra, d.v.s. att det fanns en hel del som var bättre under Talibanregimen.**

Ordet bättre betyder naturligtvis något annat än bra, men det förändrar inte de slutsatser jag

redovisar i mitt inlägg. Att jag använder ordet bra avspeglar hur jag uppfattar de vänsterröster jag läser och hör. Vänstern fokuserar på det som är negativt och undviker att ta upp det eventuellt positiva. Allt stannar vid en bild av att det var bättre eller till och med bra under de tidigare förtryckarregimerna.

I min insändare i Flamman talade jag för en rapportering som även tog upp de framsteg som gjorts i Afghanistan, för sådana finns. I Anne-Li Lehnbergs replik förmedlas en mening som till sin konstruktion tycks vara gjord för att kunna missuppfattas, vara tvetydig. Bättre är om Flamman strävade efter tydlighet när den skall beskriva vad som varit och vad som skett under dessa år i Afghanistan. Det vore till och med hederligare.

Lars-Anders Jönsson

* Artikeln "[Sämre för kvinnor i Afghanistan](#)" återfinns i Flamman av den 10 december 2009. Inlägget "Bättre för kvinnor i Afghanistan" med kommentar återfinns i Flamman av den 8 januari 2010.

Visst nappar det – ibland av Stig Henriksson

VB vill ännu en gång återge en av Stig Henrikssons krönikor i VLT för att den inte skall missas här i söder. Hans krönikor är mycket läsvärda och de avslutande citaten klart njutbara.

I min ungdom fiskade jag ofta. Efter en lång vandring kom man till sjön eller älven som var målet. Visst fanns det dagar med god fiskelycka, men allt som oftast kastade man ut gång på gång helt utan framgång och fick vända hemåt med tom fångstväska. Och hur många gånger man än brutit vattenytan så var den efteråt lika oberörd som innan.

Det liknar inte så sällan ett kommunalråds bemödanden. Den mesta tiden går åt till att hålla igång det löpande och försöka ta tag i problem vartefter de dyker upp. "Ett helvete i taget" lär ha varit Olof Palmes paroll för sådant.

Men så strävar man efter att få utrymme för framåttänk. Man har idéer om utvecklingsprojekt och de bygger ofta på att få flera aktörer som drar åt samma håll. För ekonomisk tillväxt t ex finns en utvecklad modell för den typen av gemensamma tag. Den kallas Triple Helix och där är tanken att det allmänna, forskningen och näringslivet koordinerar sina ansträngningar för att skapa tillväxt. Men arbetssättet kan även gälla även samhällsliga problemlösningar, kulturprojekt mm.

Men trots ansträngningar, möten och uppvaktningar får man ofta konstatera att det inte blev något av. Kanske idén inte var så bra. Eller så lyckades det inte att hitta upplägget som skulle få flera intressenter att se fördelarna. För mycket handlar ju om detta; att liksom parallellisera olika aktörers intressen så att vi kan hitta ett gemensamt mål där alla kan vara vinnare om det uppnås.

I ens mörka stunder vill man hålla med Predikaren om att allt är ett jagande efter vind och fåfängligheters fåfänglighet. Idén var inte så ny för "intet nytt sker under solen". Eller så stupar projektet på någon annan omständighet utanför ens kontroll. Och visst blir man klokare av misstagen, men "där mycken vishet är, där är mycken grämlse; och den som förökar sin insikt, han förökar sin plåga."

Men ibland fungerar det! Efter att mödosamt klarat av allt som stått i vägen för fiskafänget så har man vandrat hela den långa vägen fram till sjön. Oförtrutet har betet kastats i och när kvällssolen redan spelar i vattnet kommer belöningen; det där omisskännliga rycket i linan som gör att den långa vägen hem känns kort. "Och jag såg att intet är bättre för människan, än

att hon är glad under sitt arbete; ty detta är den del hon får.”
Stig Henriksson

"Det är en extremt liten skillnad mellan att fiska och att stå brevid en sjö och se ut som en idiot."
okänd

Tänker kommunstyrelsen hålla löftet om Mötesplats Klostergården?

Klostergårdsborna är tålmodiga. Fem år har gått sedan Klostergårdens fritidsgård revs. Den ersattes med paviljonger som placerades i parken med tillfälligt bygglov till 2008. Servicenämnden utarbetade planer för en mötesplats vid Klostergårdsskolan och torget. Byggnaden ska innehålla ett bibliotek som också fungerar som skolbibliotek, lokaler för skolans bild- och ljudverksamhet och för fritidsklubben, liksom för Klostergårds-borna. I ekonomiplanen 2009-20-11 beviljades 31 miljoner kronor. Den 24/2 2010 bekräftade Serviceförvaltningen genom Helena Nilsson och Anders Eson Dueck att projekteringen blir klar juni 2010 och byggstart beräknas i november samma år. Inflyttning kan ske i augusti 2012. Det är bara att trycka på knappen.

Men kommunstyrelsen har inte anslagit de medel för hyra och driftskostnad som är nödvändiga för att fullfölja projektet!!!

Urban Olsson, chef för Kultur-Fritid, och ekonomichefen Per Hellman framhöll i ett PM den 22/1: Planer för genomförande är långt framskridna och att avbryta arbetet nu leder till negativa konsekvenser.

- Kultur- och fritidsförvaltningens verksamhet kan inte utvecklas.
- Målet att förädla Klostergårdens centrum estetiskt och ändamålsenligt kan inte uppnås
- De boendes förväntningar på en ny mötesplats infrias inte.
- Kyrkans planer på omvandling av torgbilden måste förändras.
- Tillståndet för paviljongerna för fritid och bygglek på parkmark gick ut 2008.
- Paviljongerna är dyra och fungerar dåligt.
- Ökad årskostnad i driftbudget på cirka 2 500 tkr stod klar redan 2007, då frågan om genomförande överlämnades till Servicenämnden.

Hur länge till tänker ni, kommunstyrelse- ledamöter, missbruka vårt tålamod genom att vräka ut medborgarnas pengar på dyra, snart utslitna paviljonger, ockupera knapp parkmark, som skulle ha återlämnats 2008, och nonchalera skolans, bibliotekets och Klostergårds-bornas behov?

Klostergårdens byalag
Gunnar Stensson